

redacție și administrație
Calea Victoriei nr. 133, et. 2
70179 București
Cont de virament:
45.10.50/1106
Banca Comercială Română
S.M.B.
Telefon: 50.41.25
Fax: 50.64.44

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

Să vrei pîn' la mie,

PROTEST

în atenția d-lui prim-ministru -

Domnul prim-ministru nu ne-a onorat nici pînă acum cu un răspuns.

Protestăm de mai bine de o lună împotriva scumpirilor exagerate impuse de guvern în pragul campaniei electorale, cu efectul (dacă nu cumva cu intenția) de a reduce la minimum propaganda PNTCD și a întregii Convenții Democrațice.

Din cauza aceasta, DREPTATEA nu mai poate apărea decât săptămâna din aceleasi cauze — prețul exorbitant al hirtiei, al tiparului și al transporturilor — partidul nostru și celelalte partide de opoziție nu pot să se adreseze alegătorilor.

Libertatea alegătorilor, egalitatea sănătoasă în campania electorală, democrația înșă devin vorbe goale în România gurnănată de dl. Theodor Stolojan.

După cum am mai spus, nu putem fi

de acord cu argumentul d-lui prim-ministru, care justifică noile prețuri susținând că numai astfel se poate asigura funcționarea economiei de piață.

O economie de piață nu poate funcționa fără un sistem realmente democratic, decit dacă se urmărește reinstituirea unui regim totalitar.

Statul a sragunit la noi democrația, timp de o jumătate de secol. Statul e dator să facă toate eforturile pentru a reinstitui democrația în România.

Acesta e obiectivul prioritar. Nici un alt tel nu poate fi superior refacerii sistemului democratic.

Guvernul are datoria de a interveni urgent și energic pentru a facilita — nu pentru a frina — funcționarea unor structuri democratice în țara noastră.

DREPTATEA

BARBU CIOCULESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

CANDIDAȚII CONVENTIEI DEMOCRATICE:

Domnii Constantin Tutunaru și Nicolae Vrăbescu

Pentru prima oară după anii de dictatură, alegătorul român este pus în situația insolită de a alege un primar din 10–20 sau chiar mai mulți candidați. În sectorul 6 al Capitalei, de exemplu, sunt 16 candidați, în sectorul 3, 25 de candidați.

Reprezentanții Convenției Democrațice au desigur sănse mari.

Desemnarea lor a însemnat deoarece o primă selecție. Ea e rezultatul votului exprimat de membrii unei comisii din care făceau parte reprezentanți ai partidelor din Convenție. În urma acestui vot, candidații să funcția de primar ai sectorului 3 și respectiv 6, domnii Constantin Tutunaru și Nicolae Vrăbescu — ambii membri ai PNTCD.

DL. Constantin Tutunaru e născut la 27 octombrie 1946. A absolvit în 1969 Facultatea de Energetică. A lucrat 13 ani la ICEMENERG (ca cercetător științific în domeniul automatizării și ai informaticii) și 6 ani la Institutul de Cercetări pentru Electrotehnica. Din 1988 a lucrat la IMSAT — centrala nucleară Cernavodă.

In prezent este directorul general al firmei particulare TACOS, specializată în industrie, instalații electrice și automatizare.

Este căsătorit, are doi copii, ambi studenți, fata în ultimul an la Politehnica, băiatul anul întâi la Politehnica.

Locuiește în Calea Plevnei.

Invitatul de către redacția noastră la o discuție preelectorală, am vrut să afliam prin ce se desobește de celișii candidați și pe ce „ce se bazenă” în promisiunile pe care le fac în campania electorală.

DL. Nicolae Vrăbescu are

tul și în clasa a II-a, iar mezinul are doi ani și jumătate. Din 1975 locuiește în Balta Albă, la etajul 10 al unui bloc.

DL. Nicolae Vrăbescu născut la 29 aprilie 1943 la Cerăuți („Adică în România” — într-o vîrstă sănătoasă) — este absolvent al Facultății de Automatică. A lucrat pînă în 1970 la IMGB, apoi la IPRCHIM și I.P.A. (ca specialist în proiectări și automatizări în petrochimie).

Din 1988 a lucrat la IMSAT — centrala nucleară Cernavodă.

In prezent este directorul general al firmei particulare TACOS, specializată în industrie, instalații electrice și automatizare.

Este căsătorit, are doi copii, ambi studenți, fata în ultimul an la Politehnica, băiatul anul întâi la Politehnica.

Locuiește în Calea Plevnei.

Invitatul de către redacția noastră la o discuție preelectorală, am vrut să afliam prin ce se desobește de celișii candidați și pe ce „ce se bazenă” în promisiunile pe care le fac în campania electorală.

DL. Nicolae Vrăbescu are

trei argumente. „În primul rînd, nu am fost membru P.C.R. și acest lucru mă eliberează de orice fel de relații și obligații față de vehicile structuri comuniste aflate încă în putere.

Apoi, cind a apărut Legea 54, am înființat o firmă ce se ocupă cu partea cea mai dificilă a industriei, anume investiția și proiectarea. De aceea afirm că și tu te înseamnă banul și cît de repede trebuie să lucrezi cu el, să nu-l îți blochezi, să-l folosești rentabil.

In al treilea rînd, am experiență organizatorică. Cînd am lucrat în industrie, prin pro-

iectările conduse de mine, am oferit locuri de munca, am studiat să gospodăresc corect circa 900 milioane de lei.

Pot deci să ofer idei, informații, modalități de întemeiere a unor societăți private care pot ajuta la îmbunătățirea condițiilor de viață în sectorul 6.”

DL. Constantin Tutunaru, răspunzind la aceeași întrebare, declară: „Mă buzez în primul rînd pe principiu.

MARIANA ȘIPOS

(Continuare în pag. a 2-a)

De ce nu muncesc români?

că? O femeie de serviciu în bloc)

„APROVIZIONAREA?

IN TIMP PROGRAMUL NORMAL!”

In ultimi anii aprovizația rea cu mărfuri de străinătate, alimente în special, a constituit principala obesie a românilor. Nicăi după decembrie '89 lucrurile nu stau altfel, dimpotrivă. Oamenii aleargă în continuare după ale gării. Cind?

„In timpul programului, normal! Altfel, la 4, cind ies de la serviciu, nu mai găsești nimic. Păi șefu? Ce să zică? El nu știe care-i situația? De multe ori ne dă bani să-l luăm și lăsăm, alta. Alătărării a băgat unt la alimentara din colț și am plecat tot birou la coadă! (O funcționară)

„IMEDIAT DUPA REVOLUȚIE CREDEAM CA MUNCIM PENTRU NOI...”

Majoritatea interlocutorilor noștri consideră salariul pe care-l cîștigă insuficient, fiind obligați să-și rotunjească veniturile din alte activități, de multe ori în timpul programului de serviciu.

„Cum o să-m ajung în sănătate cu nevesta someră și trei plizi pînă cap? Da' dacă fac două-trei apartamente pînă la numărul particular, mă scot. Cind? Păi mă streco și eu cum pot, îi mai bag din cînd în cînd lăs' sef' o sticlă să-i astup gura, ei, mă descurcă!” (Un zugrav)

„Io mai am norocu' că fac manevră la o vecină care a paralizat acu'n toamnă și răpești niște ajute, săracă. E greu și colo și colo, mă mai bombăne și administratorul căciu-nă-i dăstălu curătenie da' ce pot să fac? Nu vezi că baniii să-pipernică de tot, mal-

“JO NU TE VÂD CA FURI TU NU MA VEZI CA NĂ MUNCESC!”

Că „fenomenul infracțional

la atins cota alarmantă” se stie

si se repetă pînă la saturare

fără a se rezolva ceva. Mai

interesant este că în unitatea

economice acesta da' dat naștere unui soluție de „relații de producție”:

„La serviciu am vîzut bună-

de ce să mă pling? Program de vot. Păi mesteru' ce să

zică să te vîzi multe?” (Un economist)

„Atunci, în decembrie, stă-

team cîte 14–16 ore și man-

cam la birou să ne plateștem cîteva pentru asta. Săptămă-

niție muncim pentru noi. Ne

simteam într-adevăr, cum să

zică să punem la muncă? Ce tra-

geră de înină să abușăm

cind le vezi multe?” (Un economist)

„Atunci, în decembrie, stă-

team cîte 14–16 ore și man-

cam la birou să ne plateștem cîteva pentru asta. Săptămă-

niție muncim pentru noi. Ne

simteam într-adevăr, cum să

zică să punem la muncă? Ce tra-

geră de înină să abușăm

cind le vezi multe?” (Un economist)

„Atunci, în decembrie, stă-

team cîte 14–16 ore și man-

cam la birou să ne plateștem cîteva pentru asta. Săptămă-

niție muncim pentru noi. Ne

simteam într-adevăr, cum să

zică să punem la muncă? Ce tra-

geră de înină să abușăm

cind le vezi multe?” (Un economist)

„Atunci, în decembrie, stă-

team cîte 14–16 ore și man-

cam la birou să ne plateștem cîteva pentru asta. Săptămă-

niție muncim pentru noi. Ne

simteam într-adevăr, cum să

zică să punem la muncă? Ce tra-

geră de înină să abușăm

cind le vezi multe?” (Un economist)

„Atunci, în decembrie, stă-

team cîte 14–16 ore și man-

cam la birou să ne plateștem cîteva pentru asta. Săptămă-

niție muncim pentru noi. Ne

simteam într-adevăr, cum să

zică să punem la muncă? Ce tra-

geră de înină să abușăm

cind le vezi multe?” (Un economist)

„Atunci, în decembrie, stă-

team cîte 14–16 ore și man-

cam la birou să ne plateștem cîteva pentru asta. Săptămă-

niție muncim pentru noi. Ne

simteam într-adevăr, cum să

zică să punem la muncă? Ce tra-

geră de înină să abușăm

cind le vezi multe?” (Un economist)

„Atunci, în decembrie, stă-

team cîte 14–16 ore și man-

cam la birou să ne plateștem cîteva pentru asta. Săptămă-

niție muncim pentru noi. Ne

simteam într-adevăr, cum să

zică să punem la muncă? Ce tra-

geră de înină să abușăm

cind le vezi multe?” (Un economist)

„Atunci, în decembrie, stă-

team cîte 14–16 ore și man-

cam la birou să ne plateștem cîteva pentru asta. Săptămă-

niție muncim pentru noi. Ne

simteam într-adevăr, cum să

zică să punem la muncă? Ce tra-

geră de înină să abușăm</

1992 – An-cheie al reformei cehoslovace

O lecție pentru România

Președintele Băneli de Stat cehoslovac Josef Tisošovský a publicat recent articolul de mai jos în cotidianul „Lidové Noviny”.

In liniște magă, pe la jumătatea anului 1991, etapa de stabilizare a reformei a atins punctul culminant și nu totușt crește premisiile reale pentru o nouă etapă, cea de transformare. La sfîrșitul anului 1991 ne aflam în fața unor rezultate macroeconomice inconfiabile pozitive: inflația este sub control și nici liberalizarea prețurilor din noiembrie la cîteva producători nu însemnă niciova deci ridicarea unor singuri date la nivelul prețurilor. Poziția este și starea bilanțului de plată, căreia evoluție de pînă acum a depășit și cele mai optimiste estimările noastre. Au sporit datorile globale ale statului față de străinătate, dar a-cesc miliioane au rămas în rezervele valutare. Deci nu împovărtăm republie cu datorii, ci creăm o anumită rezervă financiară pentru perioada următoare, un suport valutar.

Transformările economice dintr-o conștiință centrală într-o economie cu orientare de plată este un proces extraordinar de complicat. Să acasă mai ales dacă procesul este însoțit în același timp și de modificări nefavorabile din exterior (este suficient să amintim influența dezmembrării CAER-ului, influența crizei din Golful Persic asupra prețului petrolului etc.). Este vorba de un complex de modificări în mecanismul administrativ. În reținute de propriețate și altul. În același timp, inerția structurilor economice este foarte multă deoarece se astenă. Schimbările efectuatează bazele economice mai ales este considerată negativă în ansamblu. Această lucru în sine constituie manevrătorie și transformări economice. Stabilitatea macro-

economica atinsă reprezintă un element favorabil transformărilor profunde și complicit principale. La o putere de comparare stabila a coroanei interne, și pînă se plan extinție, noile intenții ale întreprinderilor se pot sprijini pe o calculare fermă a cheltuielilor și veniturilor. Firmele pot avea prejudecăți importanță necesare și veniturile din extințielor lor. Pot investi și pot recupera investițiile, bancile putând credita mai bine astfel de acțiuni. Scăderea totală – după o anumită perioadă – ar putea fi atenuată de efectele acestor transformări și de cele ale noilor investiții. Această scădere ar putea fi înlocuită relativ rapidă de o încreștere a creșterea a prețurilor și, deci, ratei inflației, în planurile noastre va fi și pentru anul viitor cu o singură cifră (pînă la 10%). Experiența ultimelor luni ale acestui an arată că este vorba de un plan, și drept, ambicioz, dificil, dar care poate fi menținut. Se mai arată că o astfel de rată a inflației nu ar trebui să amenințe nici cursul coroanei față de devizele liber convertible și că deci, am putea prelungi, în general, stabilitatea macroeconomică și în anul viitor. De fapt, nici bilanțul de plată nu este direct amenințat. Deficitul anului viitor ar putea atinge în jur de 600 milioane dolari și aceasta este o sumă pe care nu poate permite fară probleme.

S-ar putea spune că este un an în care nu mai înțelegem. Vom să mai multe despre față dacă reușim să constituim un sistem de calitate al economiei de plată sau un sistem întrerupt de diverse exceptii și concesii. Vom să mai multe despre influențele exterioare și despre hotărîrile proprii asupra prosperității economice. Așteptăm anul 1992 ca

de aceea chiar și unele înținderi inconfiabile de succese pînă acum, vor fi nevoie, în unele cazuri, să treacă printr-o „cursă de slăbire” să vîndă o parte a proprietății, să concedieze o parte din angajați, să și găsească noi piețe și noi clienți. Scăderea eficienței va continua deci, și în anul viitor, dar ritmul ei se va înjurăta față de 1991 – o evaluare la 6, cel mult 8% pentru întregul an.

Estimarea ritmului inflației este mai complexă. Stîm că statul va liberaliza prețul chitărilor, al electricității, căldurii și altelor cîteva. Numai acest lucru sporește nivelul prețurilor cu 4–6 procente.

Străduința noastră trebuie să fie de a limita complet o altă creștere a prețurilor și, deci, ratei inflației, în planurile noastre va fi și pentru anul viitor cu o singură cifră (pînă la 10%). Experiența ultimelor luni ale acestui an arată că este vorba de un plan, și drept, ambicioz, dificil, dar care poate fi menținut. Se mai arată că o astfel de rată a inflației nu ar trebui să amenințe nici cursul coroanei față de devizele liber convertible și că deci, am putea prelungi, în general, stabilitatea macroeconomică și în anul viitor. De fapt, nici bilanțul de plată nu este direct amenințat. Deficitul anului viitor ar putea atinge în jur de 600 milioane dolari și aceasta este o sumă pe care nu poate permite fară probleme.

S-ar putea spune că este un an în care nu mai înțelegem. Vom să mai multe despre față dacă reușim să constituim un sistem de calitate al economiei de plată sau un sistem întrerupt de diverse exceptii și concesii. Vom să mai multe despre influențele exterioare și despre hotărîrile proprii asupra prosperității economice. Așteptăm anul 1992 ca

Procesul unor grăniceri criminali din fostă R.D.G.

La 6 februarie 1989, cândă impuscat la zidul Berlinului, timărul de 18 ani Chris Geoffroy, ultima victimă a grănicerilor est-germani, în execuția ordinelor emanate de la însuși capul statului, Erich Honecker. Acum, după cinci luni de debateri judiciale, procesul s-a încheiat cu sen-

tințe diferențiate pentru cei patru militari în cauză. Cel care este considerat a fi ucis, pe numele său Jürg Heinrich, a primit trei ani și jumătate de închisoare, un alt grănicer doi ani cu suspendare pedepsei, ceilalți doi inculpăti fiind achitați. Sentința a rovorat și discuții la presă și

Jelio Jelev ciștigă alegerile prezidențiale

Victoria foarte strânsă în cel de al doilea tur de scrutin al alegerilor prezidențiale din Bulgaria, a președintelui în exercițiu, dl. Jelio Jelev, cu numai 5,7% procente față de rivalul său, dl. V. Vulanov, candidatul cripto-comunist, dar și naționalist totodată, a apărut ca deosebit de ilustrativă pentru atmosfera socială a unei tărîi de curind ieșite din sfera comunismului. Cu atât mai semnificativ ca și Bulgaria are de mai multă vreme un guvern necomunist, iar la victoria lui Jelev a contribuit și candidatura la vice-președinte, pe lista sa, a d-nei Blaga Dimitrova, foarte populară și respectată scriitoare din rezistență. Candidatul înfrînt, care a reunit totușt la cel de al doilea scrutin 17% din voturile restante, față de numai 6% ce au revenit din d-lui Jelev, a putut susține că acesta a triumfat numai datorită voturilor minorității turce și

B.C.

Încă o republică independentă în Balcani

Păstrându-și denumirea de Macedonia, noua republieă independentă ceaștei are capitala la Skopje întrește jăratul gata să facă vîlăvă, din încîna vatră a Balcanilor. La mijloc este problema afiliărilor naționale, în cîzău de față un cogmar al cancelarilor diplomatici, față cu modificările de frontieră. În cîza ce are reputația de a fi butoia cu pulbere al Europei. Pentru oficialitatea elenă, simplul cuvînt Macedonie reprezintă o sfidă, un complot împotriva integrării statului grec. Pentru această nu există și nu a existat vredodăta un popor macedonean, cel ce se numește sau se mai numește încă astfel fiind engenii ce trebuie grăbiti, descurajati. Împotriva, apariția pe eșalonul internațional a unei republici macedonene slave naște satisfacții, dacă nu speculații în Bulgaria. Reahimint

B.C.

Si la Chișinău: Televiziunea desnaționalizează

Aflat în vizită la fratele Molodova, Suceava, Piatra Neamă, Putna, Voroneț, Agapia, precum și cele din Republica Moldova. Imagini impresionante. De neuitat. Preoți, biserici religioase, icoane, pelegrinaje, monumente. Apoi alte imagini zguduitoare: biserici din Basarabia transformate în azile, spitale de nebuni, depozite de materiale propagandistic ale comuniștilor, garări pentru utilaje agricole. Clopoțele sunt legate cu lanțuri. Clopotnițele bisericilor pingărite. Mîni bolnave au zgîriat pe suprafata frescoelor stenau roșii comunită și lozincă.

După prezentarea documentarului au urmat discuțiile. Critici de artă, de film, regizori și scenariști au avut numeroase cuvînte de buhdă: un film excepțional. Au urmat apoi cîteva momente posibile. Au luat cuvîntul, ca și sedințele comunită, domnul Adrian Usatîi, director general al Radioteleviziunii, precum și domnul Bîrtag – directorul televiziunii.

In zadar, închecă domnul Bucătaru este să vorbească. Domnul Usatîi vrea să fie primul: „Un film în general bun, dar trebuie să mai vînem din el. Nu putem spune, că cum se afirmă în film, că tot rău ne vine de la Răsărit. Am avut și lucruri bune. Trebuie neapărat să înălțăm latura politică!“

Cîteva secvențe din film sunt facute cu ocazia săfîrșirii monumentului lui Stefan cel Mare. Pe piedestalul monumențului, participanții la acest eveniment depuneeau un tricolor cu stema comunită decapată. Domnul Usatîi își se pare că aceste secvențe reprezintă momente filmate la demonstrația Frontului Popular. În consecință cere înălțarea lor.

„Nu trebuie să-i sacușez pe comunită, în totalitate. Secvențele cu tricolorul nu sunt bune“, continuă dl. director general.

Discursul domnului director Bîrtag este și mai jenant: „În biserică nu se fluieră. Nu în-

AMBASADA ROMÂNĂ LA CHIȘINĂU: UN GEST DE REA CREDINȚĂ A REGIMULUI

Noi, „Pro Basarabia și Bucovina“, cu cele 185 de filiale și circa 90 000 de membri în 26 de țări, am aflat cu mihiene și stupefacte despre deschiderea unei ambasade române la Chișinău. Or, e bine sătăcău că un consulat, o ambasădă se deschid numai într-o țară străină și nu pe propriul teritoriu.

De aceea, protestăm cu vehemență contra acestui gest de reacreditare a guvernului de la București față de idealul de reîntregire al Neamului Românesc în granitele lui firești.

Dar „faptele cu caracter grav“ ale d-lui Iliescu?

(Urmare din pag. 1)

le politice puse pe cîpătulă, o „noată propensie“ ajungă prin corupție și abuz“.

Aferim I. Urma comediei moralistilor profund ligniti din garnitura ocălușă front bolnav, trimisă de președintă în Senat. Un grup (în domeniul Bîrdeanu) își aduce sub amîntă de desfășură guvernul românesc în istoria țării, avea să sună în ziua aceea de 13 iunie 1990, la o pasă de la domnul Bîrdeanu. Asa că majoritatea de servicii, cuprinsă de sfîntă indignare de riguroză, votă cele 13 „obiective“ ale unei comisiuni înscrise într-o serie de următoare.

Bineînțeles, nimic nu merită lunt în serios. Nici avem niciunătul prim-ministrul revenit din Occident pentru a se întâlni cu sprijinul pe care îl acordă socialiștilor spanioli. Nici comisia senatorială de anchetă numită prin vot la trecut, data astăzi de 13 iunie, nu a avut să se întâmple.

De ce numai faptele de corupție cu caracter grav? De ce nu și crimile calificate (a se citi omurderile, incendiările, tombolele de la poliție, jafurile, bestioalitățile și terorarea de pe străzi) de care au răspuns, în ocazie periodă, coi molnișă reprezentanți ai regimului, în frunte cu președintele Ion Iliescu?

A măsură cu două unități de măsură a fost toate de la domnul Iliescu. Astăzi, în plină perioadă electorală, oricăruia de consecvență, să se comportă încalcabil. Să fi aflat și domnul Iliescu în față și să răspundă multă apă în vin, nici nu poate încă să trăiască într-o lăză de măcară – minimă – de la oameni care să îl consideră într-un an, în fruntea bătăilor aceleiași bătăilor care au provocat o criză economică și socială.

Bătălia va continua, fără îndoială. Anumite reprezentații se vor desfășura din nou în vîzul tuturor. În funcție, mal curind, de impulsivitatea de deci de calculul actualilor săi, comuniști.

Să vrei pîn' la mie,

(Urmare din pag. 1)

al guvernului aparțin Frontului.

In fapt, se apropie alegerile, cele de la 9 februarie, apoi cele din primăvară, iar de a cîstea dată Puterea, slăbită și divizată, nu mai are cîteva de oferit. Împrejurările cîstea de la cîstea, cînd dl. Roman se arată dispus acum, ca simplă persoană particulară, să-l dea pe comunită la lege, pe cînd dl. Stoian cu tehnicieni prefeță se bătăidează în spatele unor calcule ce au în vedere și un deficit de o mie de miliardi de lei (moneda) nu arată încă cu toată limpeza. Nu este de așteptat că se va întîlni cu oaspetii ale fostei (?) protipendade comuniste din Basarabia

Un documentar interesant. Un periplu la bisericile Moldovei, Suceava, Piatra Neamă, Putna, Voroneț, Agapia, precum și cele din Republica Moldova. Imagini impresionante. De neuitat. Preoți, biserici religioase, icoane, pelegrinaje, monumente. Apoi alte imagini zguduitoare: biserici din Basarabia transformate în azile, spitale de nebuni, depozite de materiale propagandistic ale comuniștilor, garări pentru utilaje agricole. Clopoțele sunt legate cu lanțuri. Clopotnițele bisericilor pingărite. Mîni bolnave au zgîriat pe suprafata frescoelor stenau roșii comunită și lozincă.

După prezentarea documentarului au urmat discuțiile. Critici de artă, de film, regizori și scenariști au avut numeroase cuvînte de buhdă: un film excepțional. Au urmat apoi cîteva momente posibile. Au luat cuvîntul, ca și sedințele comunită, domnul Adrian Usatîi, director general al Radioteleviziunii, precum și domnul Bîrtag – directorul televiziunii.

In zadar, închecă domnul Bucătaru este să vorbească. Domnul Usatîi vrea să fie primul: „Un film în general bun, dar trebuie să mai vînem din el. Nu putem spune, că cum se afirmă în film, că tot rău ne vine de la Răsărit. Am avut și lucruri bune. Trebuie neapărat să înălțăm latura politică!“

Cîteva secvențe din film sunt facute cu ocazia săfîrșirii monumentului lui Stefan cel Mare. Pe piedestalul monumențului, participanții la acest eveniment depuneeau un tricolor cu stema comunită decapată. Domnul Usatîi își se pare că aceste secvențe reprezintă momente filmate la demonstrația Frontului Popular. În consecință cere înălțarea lor.

„Nu trebuie să-i sacușez pe comunită, în totalitate. Secvențele cu tricolorul nu sunt bune“, continuă dl. director general.

Discursul domnului director Bîrtag este și mai jenant: „În biserică nu se fluieră. Nu în-

ROMULUS CRISTEA

Chișinău: protecția muncii revine guvernului

În Republica Moldova a fost creat un nou departament – Departamentul pentru protecția muncii. Conform hotărîrii guvernului de la Chișinău, activitatea lui să se desfășure în cadrul Ministerului Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova.

În opinia conducătorului agentiei Moldova-Pres care este, după părere sa, principală sarcină a nouului departament, Gheorghe Spini, în întreaga lume civilizată, protecția muncii a fost și este o prerogativă a statului; numai în fosta Uniune Sovietică de lucru acesta se ocupă, pe hîrtie, sindicale și alte organe administrative. Ministerul a subliniat că acest anachronism trebuie eliminat prin crearea nouului departament.

Întrebă de corespondentul agentiei Moldova-Pres care este, după părere sa, principală sarcină a nouului departament, Gheorghe Spini, în întreaga lume civilizată, protecția muncii a fost și este o prerogativă a statului; numai în fosta Uniune Sovietică de lucru acesta se ocupă, pe hîrtie, sindicale și alte organe administrative. Ministerul a subliniat că acest anachronism trebuie eliminat prin crearea nouului departament.

În opinia conducătorului agentiei Moldova-Pres care este, după părere sa, principală sarcină a nouului departament, Gheorghe Spini, în întreaga lume civilizată, protecția muncii a fost și este o prerogativă a statului; numai în fosta Uniune Sovietică de lucru acesta se ocupă, pe hîrtie, sindicale și alte organe administrative. Ministerul a subliniat că acest anachronism trebuie eliminat prin crearea nouului departament.

În opinia conducătorului agentiei Moldova-Pres care este, după părere sa, principală sarcină a nouului departament, Gheorghe Spini, în întreaga lume civilizată, protecția muncii a fost și este o prerogativă a statului; numai în fosta Uniune Sovietică de lucru acesta se ocupă, pe hîrtie, sindicale și alte organe administrative. Ministerul a subliniat că acest anachronism trebuie eliminat prin crearea nouului departament.

În opinia conducătorului agentiei Moldova-Pres care este, după părere sa, principală sarcină a nouului departament, Gheorghe Spini, în întreaga lume civilizată, protecția muncii a fost și este o prerogativă a statului; numai în fosta Uniune Sovietică de lucru acesta se ocupă, pe hîrtie, sindicale și alte organe administrative. Ministerul a subliniat că acest anachronism trebuie eliminat prin crearea nouului departament.

În opinia conducătorului agentiei Moldova